

Title :	ส้อมวงดุษ 'อ่านเปลี่ยนชีวิต' กับเด็ก ๆ ที่ปางดะ
Subject Heading 1 :	
Subject Heading 2 :	
Source :	กรุงเทพธุรกิจ หน้า 6
Date :	วันเสาร์ ที่ 29 สิงหาคม พ.ศ. 2558

แต่กระนั้นเมื่อหันไปมองในวงกว้างลิขๆไกล เราจะมองเห็นกลุ่มนายทุนมากมายซื้อที่ดินรอบๆ บริเวณเวียงหนองล่องเพื่อทำสวนยางพาราปลูกบ้านสวยๆหลังใหญ่ยื่นฉากระเบียงโผล่ออกมาทางเนินเขาอีกฟากหนึ่ง บวกกับ วิถีคนหาปลา วิถีคนกับควายดั้งเดิม นับวันเริ่มเลือนหายนี้กระมัง ทำให้แกนนำชาวบ้านที่นี้คิดค้นโครงการค่ายเยาวชนขึ้นขึ้นขึ้นมา เพื่อปลูกจิตสำนึกให้น้องๆ เยาวชนในพื้นที่แถบเชียงแสน-แม่จันนี้ได้หันมาดูรากเหง้าของตนเองอีกครั้ง

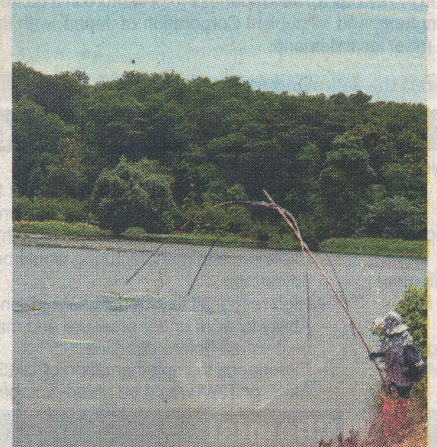
การจัดค่ายเยาวชนในครั้งนี้ ดูเรียบง่าย อยู่ท่ามกลางโคลนและมูลควาย แต่เราได้สาระความรู้ และความสนุกสนานกันมากมาย โดยมีพี่เลี้ยงอาสาสมัครนิธิกระจากเงา และนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงมาช่วยจัดกิจกรรมร่วมกัน

เช้าๆ พวกกันไปเรียนรู้วิถีคนกับควาย ไปดูการปล่อยควายออกแหล่ง ไปหากินตามริมหนองน้ำ บ่ายๆ ก็ลงพื้นที่ไปเรียนรู้กับพ่อครูซึ่งเป็นชาวบ้านในพื้นที่ที่มีความรู้ในแต่ละด้านเช่น คนเลี้ยงควาย เรียนรู้เรื่องพันธุ์ปลาเวียงหนองล่องและเครื่องมือหาปลา เรียนรู้เรื่องนกประจำถิ่นและนกอพยพ การเก็บพืชผักกินได้ในเวียงหนองล่อง รวมไปถึงเรียนรู้เรื่องตำนานความเชื่อโบราณสถานของเวียงหนองล่องเป็นต้น

พอตกบ่าย เราได้คุยเรื่องการอ่านเปลี่ยนชีวิตให้น้องๆ ฟังกัน เพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้น้องๆ โดยงานนี้มี วุฒิศานต์ จันทรวิบูล นักเขียนเจ้าของนวนิยาย "สายน้ำและชายชรา : เรื่องเล่าจากคอนผีหลง" มาบอกเล่าเรื่องพลังของการอ่าน บวกกับการมาใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับวิถีชาวบ้านในอำเภอเชียงของจนทำให้เขาต้องลงมือเขียนนวนิยายเรื่องนี้ขึ้นมาจนได้รับรางวัลลูกโลกสีเขียว

เขายังบอกเล่าถึงเรื่องราวธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้น้องๆ ฟังรวมถึงนวนิยายเล่มล่าสุดที่ชื่อ "การกลับมาของนกนางนวล" ว่านกนางนวลนั้นมีวิถีเคียงคู่กับปลาบึกอยู่เสมอว่า เมื่อใดที่เห็นนกนางนวลบินขึ้นมาจากปลายน้ำ นั้นหมายความว่า จะมีปลาบึกว่ายทวนแม่น้ำโขงขึ้นมา ซึ่งทำให้น้องๆ สนใจใคร่รู้เรื่องราวธรรมชาติสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวกันมากยิ่งขึ้น

ในขณะที่พี่มกก็พยายามบอกเล่าให้น้องๆ เยาวชนว่า จริงๆ ก็เติบโตมาจากเด็กบ้านป่าบ้านดอยเหมือนกับน้องๆ ทุกคนนั่นแหละ แต่ชีวิตเปลี่ยน ก็เพราะการอ่านหนังสือ โดยได้เล่าให้เห็นภาพตอนผมยังเด็ก นั่งรถคันเดียวในหมู่บ้านไปตลาดเช้ามีดกับแม่ เป้าหมายตอนนั้นได้กินขนม แล้วได้ซื้อหนังสือการ์ตูนขายหัวเราะ

มาอ่าน จากนั้นพัฒนาการอ่านจากหนังสือการ์ตูนเป็นหนังสือการ์ตูนวิทยาศาสตร์ หนังสือดาราวัยหวาน จนไปค้นเจอโลกงานวรรณกรรม หลังจากได้อ่านหนังสือนอกเวลา เช่น คนเผ่าถัน ดันสัมผัสความรัก รู้สึกชอบ จนเริ่มค้นหาวาเล่มไหนเป็นหนังสือดี มีคุณค่า และอ่านแล้วสนุกได้สาระ

มีบางคนถามว่า หนังสือเปลี่ยนชีวิตเราได้อย่างไร? ผมจึงเล่าให้น้องๆ ฟัง ว่า ถ้าไม่ชอบการอ่าน ชีวิตอาจกลายเป็นโจรเหมือนเพื่อนคน